

Ang Basahon ni Daniel - Kapitoan ug Walo Numero

Pagbukas sa Upat ka mga Kangil-adan: Ang Kasaysayang Paralelo sa Rebelyon sulod sa Laodiceanong Adventismo

Jeff Pippenger
2024-02-11

Ang kasaysayan sa mga Amorihanon gigamit aron sa paghulagway sa panahon sa dihang ipatuman ang kapungot sa Dios batok sa Laodiceanong Adventismo. Giila ni Sister White nga ang takna sa Dios sa pagpatuman sa Iyang silot mao gihapon sa kataposang mga adlaw sa dihang ang usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo pagatimbrihan na, maingon usab sa dihang gidala sa Dios ang Iyang kapungot ibabaw sa mga Amorihanon. Siya nagaingon, “Bisan pa nga” ang nasod sa mga Amorihanon “ilado tungod sa iyang pagsimba sa mga diosdios ug pagkadunot, wala pa gihapon niini mapuno ang copa sa iyang kasal-anan... Ang maloloy-ong Magbubuhat andam nga mopailub sa ilang kasal-anan hangtod sa ikaupat nga kaliwatan. Unya, kon walay makita nga kausaban ngadto sa mas maayo, ang Iyang mga hukom mahulog unta ibabaw kanila. Uban sa dili masayop nga katukma ang Walay-Katapusan nagabantay gihapon sa talaan batok sa tanang mga nasod. Samtang ang Iyang kalooy gitanyag pinaagi sa mga pagtawag ngadto sa paghinulsol, kini nga talaan magapabiling bukas; apan sa dihang ang mga numero moabot sa usa ka tino nga gidaghanon nga gitakda sa Dios, ang pagministeryo sa Iyang kapungot magsugod. Ang talaan sirado na. Ang balaan nga pailub mohunong.”

Tin-aw nga giangot ni Sister White ang ministeryo sa kapungot sa Dios batok sa Laodiceanong Adventismo diha sa hulagway ni Ezekiel bahin sa pagpatik sa usag-kagatos ug kap-atan ug upat ka libo, ingon nga nagsugod kini sa dihang mapuno na ang ilang kopa sa kasal-anan, ug ang kopa moabot sa iyang kahingpitan sa ikaupat nga kaliwatan. Kining tanang kasayuran gipahimutang sulod sa konteksto sa panan-awon nga nagsugod sa kapitulo otso, nga naghulagway sa upat ka nagkagrabang mga dulumtanan.

Unya miingon siya kanako, Anak sa tawo, ipataas karon ang imong mga mata paingon sa amihanan. Busa gipataas ko ang akong mga mata paingon sa amihanan, ug tan-awa, sa amihanan dapit sa ganghaan sa halaran anaa kining larawan sa pangabugho sa agianan. Ug miingon pa siya kanako, Anak sa tawo, nakita mo ba ang ilang gibuhang? bisan ang dagkong mga dulumtanan nga gibuhang dinhi sa balay sa Israel, aron ako mapahilayo sa akong balaang puloy-anan? apan bumalik ka pa gayud, ug makita mo ang labi pang dagkong mga dulumtanan. Ug gidala niya ako ngadto sa pultahan sa sawang; ug sa pagtan-aw ko, tan-awa, may usa ka lungag sa paril. Unya miingon siya kanako, Anak sa tawo, kaluti karon ang paril: ug sa pagkalot ko sa paril, tan-awa, may usa ka pultahan. Ug miingon siya kanako, Sulod, ug tan-awa ang daotang mga dulumtanan nga ilang ginabuhang dinhi. Busa misulod ako ug nakita ko; ug tan-awa, ang tanang matang sa nagakamang nga mga butang, ug dulumtanan nga mga mananap, ug ang tanang mga diosdios sa balay sa Israel, nga gilarawan sa palibot sa paril. Ug

mitindog sa ilang atubangan ang kapitoan ka mga tigulang sa balay sa Israel, ug sa taliwala nila mitindog si Jaazaniah nga anak ni Shaphan, nga ang tagsatagsa ka tawo may iyang insensaryo sa iyang kamot; ug misaka ang usa ka mabagang panganod sa incienso. Unya miingon siya kanako, Anak sa tawo, nakita mo ba ang ginabuhat sa kangitngit sa mga tigulang sa balay sa Israel, ang tagsatagsa ka tawo sa mga lawak sa iyang mga hulagway? kay nagaingon sila, Ang Ginoo wala makakita kanato; gibiyaan sa Ginoo ang yuta. Miingon usab siya kanako, Bumalik ka pa gayud, ug makita mo ang labi pang dagkong mga dulumtanan nga ilang ginabuhat. Unya gidala niya ako ngadto sa pultahan sa ganghaan sa balay sa Ginoo nga paingon sa amilanan; ug, tan-awa, didto nanaglingkod ang mga babaye nga nanagbakho tungod kang Tammuz.

Unya miingon siya kanako, Nakita ba nimo kini, O anak sa tawo? Bumalik ka pag-usab, ug makakita ka pa ug mga dulumtanan nga labi pang dagku kay niini. Ug gidala niya ako ngadto sa sulod nga sawang sa balay sa Ginoo; ug, ania karon, sa pultahan sa templo sa Ginoo, sa taliwala sa portiko ug sa halaran, dihay may mga kaluhaan ug lima ka tawo, nga ang ilang mga likod nagaatubang sa templo sa Ginoo, ug ang ilang mga nawong nagaatubang sa sidlakan; ug sila misimba sa adlaw padulong sa sidlakan. Unya miingon siya kanako, Nakita ba nimo kini, O anak sa tawo? Usa ba kini ka butang nga gamay ra alang sa balay ni Juda nga ilang buhaton ang mga dulumtanan nga ilang ginabuhat dinhi? kay ilang gipuno ang yuta sa kapintas, ug mibalik sila aron sa paghagit kanako ngadto sa kasuko: ug, ania karon, ilang gipaduol ang sanga sa ilang ilong. Busa ako usab molihok diha sa kapungot: ang akong mata dili moluwas, ni ako malooy: ug bisan pa man kon sila motingog sa akong mga dalunggan sa makusog nga tingog, dili ko sila pamatian. Ezekiel 8:5–18.

Human nga gipakita kang Ezekiel ang nahaunang kangil-ad nga butang mahitungod sa pagpahimutang sa larawan sa pangabugho sa agianan sa pultahan sa halaran, gipahibalo siya nga ipakita pa kaniya ang labi pang dagkong mga kangil-ad nga butang kay sa larawan sa pangabugho. Ang ikaduhang kangil-ad nga butang gilarawan pinaagi sa mga tinagong mga lawak, diin ang kapangulohan, nga girepresentahan ingon nga mga tigulang nga lalaki, nagahalad ug pag-ampo, nga girepresentahan pinaagi sa incienso, ug nagamantala nga ang Ginoo mibiya sa yuta ug dili na makakita kanila. Apan gipahibalo si Ezekiel nga makakita pa siya ug labi pang dagkong mga kangil-ad nga butang kay niini.

Ang ikatulong dulumtanan gilarawan pinaagi sa “mga babaye nga nagahilak alang kang Tammuz,” apan aduna pay labi pang dakong dulumtanan kay niana, kay ang ikaupat nga dulumtanan nagaila sa usa ka pagpangulo nga may kaluhaan ug lima ka mga lalaki nga nagsimba sa adlaw, nga ang ilang mga likod gitumong paingon sa templo.

Sa ikaupat nga kangil-adan gideklarar nga “ang mga tigulang nga lalaki,” “napunoan ang yuta sa pagpanlupig, ug namalik sila aron sa pagpasuko kanako: ug, ania karon, ilang gibutang ang sanga sa ilang ilong.” Ang “adlaw sa paghagit” mao ang adlaw sa dihang magsugod ang ministeryo sa kapungot sa Dios, maingon sa nahitabo sa karaang Israel sa dihang ilang gisalikway ang mensahe ni Josue ug Caleb mahitungod sa Yutang Saad. Ang pagsalikway sa mensahe sa pagtimri nagtimaan sa panahon nga napuno na ang copa sa kasal-anan alang sa Jerusalem. Si Josue ug si Caleb nagrepresentar sa gamayng pundok, nga mao ang matinumang pipila nga nagapanghupaw ug nagatiyabaw tungod sa mga kangil-adan sa iglesia ug sa yuta.

Unya si Moises ug si Aaron mihapa sa atubangan sa tibook katilingban sa kapulungan sa mga anak sa Israel. Ug si Josue nga anak ni Nun, ug si Caleb nga anak ni Jephunneh, nga kauban niadtong nagsusi sa yuta, gigisi ang ilang mga bisti: Ug sila misulti sa tibook panon sa mga anak sa Israel, nga nagaingon, Ang yuta nga among gilatasan aron sa pagsusi niini, usa ka hilabihan ka maayong yuta. Kong ang Ginoo mahimuot kanato, nan pagadad-on niya kita ngadto niining yutaa, ug ihatag kini kanato; usa ka yuta nga nagaawas sa gatas ug dugos. Apan dili kamo magmasukihon batok sa Ginoo, ni mahadlok kamo sa mga tawo sa yuta; kay sila mao ang tinapay alang kanato: ang ilang panalipod nahimulag gikan kanila, ug ang Ginoo ania uban kanato: ayaw sila kahadloki. Apan ang tibook katilingban nagsugo sa pagbato kanila pinaagi sa mga bato. Ug ang himaya sa Ginoo mipakita sa balong-balong nga tigumanan sa atubangan sa tanang mga anak sa Israel. Ug ang Ginoo miingon kang Moises, Hangtod anus-a ba kining katawohan magahagit kanako? ug hangtod anus-a ba sila dili motuo kanako, tungod sa tanang mga ilhanan nga akong gipakita sa taliwala nila? Silotan ko sila pinaagi sa kamatay tungod sa kamatayng makaapod-apod, ug kuhaon ko gikan kanila ang ilang panulondon, ug gikan kanimo magahimo ako ug usa ka nasod nga labi pang daku ug labi pang kusgan kay kanila. Numeros 14:5–12.

Ang “pagpasuko” nga gidala sa mga rebelde diha sa Numbers, ug usab diha sa Ezekiel, nagasukad sa pagdumili sa rebelde sa pag-ila sa mga “ilhanan” nga gipadayag na. Ang mga “ilhanan” nga gisalikway sa panahon ni Moises mao ang mga “ilhanan” nga nagasimbolo sa pagpakita sa gahum sa Dios diha sa kasaysayan sa mga Millerite. Ang karaang Israel nakapasuko sa Dios pinaagi sa pagsalikway sa mga “ilhanan” sa pagpakita sa Iyang gahum diha sa ilang pundasyonal nga kasaysayan. Sa panahon sa pagpatik sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo, ang modernong Israel usab nagsalikway (mitalikod batok) sa maong pundasyonal nga kasaysayan nga mao unta ang “ilhanan” nga magatugot kanila sa “pag-ila” sa pag-usab sa kasaysayan sa Midnait Krai nga mausab sa katapusang mga adlaw.

Gitugotan sa Dios ang mga masukolon nga makita ang pagbalik-balik sa pagpadayag sa gahum sa Dios, kay ang maong pagbalik-balik sa pagpadayag sa gahum sa Dios dili lamang mao ang ulahing ulan, kondili mao usab ang kamatuoran nga makaluwas unta kanila kon sila maapil sa mga nahigugma sa kamatuoran.

Ang pag-ila sa upat ka mga dulumtanan sa Ezekiel 8 ingon nga mga simbolo sa upat ka mga kaliwatan sa Laodiceanong Adventismo maoy kabahin sa mensahe nga gibuksan sa Leon sa banay ni Juda sa kaulahiang mga adlaw. Ang unang kaliwatan nagsugod sa rebelyon sa 1863, ug kaluhaan ug lima ka tuig ang milabay, sa 1888, miabut ang rebelyon nga nagtimaan sa sinugdanan sa ikaduhang kaliwatan uban sa simbolo sa mga tinagong lawak. Katloan ug usa ka tuig ang milabay, sa 1919, ang pagmantala sa basahon ni W. W. Prescott nga giulohan og The Doctrine of Christ, nagtimaan sa sinugdanan sa ikatulong kaliwatan, nga girepresentar ni Ezekiel ingon nga mga babaye nga naghilak alang kang Tammuz. Katloan ug walo ka tuig human niana, sa 1957, pinaagi sa pagmantala sa basahon nga Questions on Doctrine, miabut ang ikaupat nga kaliwatan nga nag-ila sa panahon nga ang mga rebelde mosupak batok sa mensahe sa pagtimri nga nagagikan sa sidlakan, ug mosimba sa adlaw.

Magsugod kita sa pagtan-aw sa ikaduhang kaliwatan sa pagsukol sa Laodicean Adventism nga miabut sa Minneapolis General Conference niadtong 1888. Mahinungdanon nga hinumdoman nga ang tanang upat sa mga dulomtanan ni Ezekiel nahitabo sa Jerusalem; bisan pa man nga kini nagrepresentar sa usa ka progresibong kasaysayan sa pagsukol, kini sa kanunay nagtumong sa pagsukol nga mahitabo sulod sa siyudad nga nagrepresentar sa Laodicean Adventism sa katapusang mga adlaw.

“Ingon usa sa mga timailhan sa pagkalaglag sa Jerusalem, miingon si Cristo, ‘Daghan nga mini nga mga manalagna motungha, ug magapahisalaag sa daghan.’ Mitungha gayud ang mini nga mga manalagna, nga naglimbong sa katawhan, ug nagdala sa daghang mga tawo ngadto sa kamingawan. Ang mga salamangkero ug mga mambabarang, nga nagaangkon ug milagrosong gahum, midani sa katawhan sa pagsunod kanila ngadto sa kamingaw sa kabukiran. Apan kini nga taga gisulti usab alang sa ulahing mga adlaw. Kini nga timailhan gihatag ingon nga timailhan sa Ikaduhang Pag-anhi. Bisan karon ang mini nga mga cristo ug mini nga mga manalagna nagapakita ug mga timailhan ug mga katingalahan aron sa paghaylo sa Iyang mga tinun-an. Wala ba kita makadungog sa singgit, ‘Ania karon, atua Siya sa kamingawan’? Wala ba ang linibo nanggula ngadto sa kamingawan, nga nagalaom nga makakaplag kang Cristo? Ug gikan ba sa linibo ka mga panagtigum diin ang mga tawo nagaangkon nga nakig-ambit sa pakigdugtong sa mga espiritu sa mga nangamatay, wala ba karon madungog ang tawag, ‘Ania karon, atua Siya sa mga tago nga lawak’? Mao gayud kini ang pag-angkon nga gipahayag sa espiritismo. Apan unsa may giingon ni Cristo? ‘Ayaw kini tuhi. Kay maingon nga ang kilat mogula sa sidlakan, ug mosidlak bisan ngadto sa kasadpan; mao man usab ang pag-anhi sa Anak sa tawo.’” The Desire of Ages, 631.

Ang mga tago nga lawak maoy usa ka simbolo sa espiritismo, ug ang ikaduhang dulumtanan sa Ezequiel kapitulo otso nahitabo sulod sa templo, diin ang yutan-ong mga hulagway sa tago gitangag sa mga bongbong.

Busa misulod ako ug nakita ko; ug ania karon ang tanang dagway sa mga butang nga nagakamang, ug mga mananap nga dulumtanan, ug ang tanang mga diosdios sa balay sa Israel, nga hinulma diha sa bungbong sa tanang palibot. Ug dihay nagtindog sa ilang atubangan nga kapitoan ka tawo sa mga anciano sa balay sa Israel, ug sa taliwala nila nagtindog si Jaazaniah ang anak ni Shaphan, nga ang tagsatagsa ka tawo may iyang sugbahan sa iyang kamot; ug mitungas ang usa ka mabagang panganod sa incienso. Unya siya miingon kanako: Anak sa tawo, nakita mo ba ang gibuhay sa mga anciano sa balay sa Israel sa kangitngit, ang tagsatagsa ka tawo sa mga lawak sa iyang mga hulagway? kay sila nagaingon, Ang Ginoo wala makakita kanato; gibiyaan sa Ginoo ang yuta. Ezekiel 8:10–12.

Nakita ni Ezekiel “ang mga diosdios sa balay ni Israel, nga gihulagway ibabaw sa mga bongbong” sa balaang puloy-anan, apan sa tin-aw gisultihan siya nga kining pagsukol nahitabo usab sulod sa “mga lawak sa hulagway” sa matag usa sa mga anciano. Ang pagsukol sulod sa literal nga templo nagaila sa pagsukol sulod sa tawhanong templo.

“Sa paghinlo sa templo gikan sa mga mamalit ug mamaligya sa kalibotan, gipahibalo ni Jesus ang Iyang misyon sa paghinlo sa kasingkasing gikan sa kahugawan sa sala,—gikan sa

yutan-ong mga tinguha, sa hakog nga mga pangibog, sa daotang mga batasan, nga nagdaot sa kalag. Malakias 3:1–3 gikutlo.” Ang Tinguha sa Kapanahonan, 161.

Ang ikaduhang dulumtanan naghulagway sa usa ka pagpakita sa kadautan sulod sa iglesia ug sa mga hunahuna sa mga anciano nga unta mao ang mga magbalantay sa iglesia. Ang kadautang gipakita didto mao ang kadautan sa espiritismo. Sa mga adlaw ni Noe, sa dihang ang tagsatagsa ka paghunahuna sa kasingkasing sa mga tawo dautan, ang mga antediluviano nakapuno na sa ilang takos sa kasal-anan.

Ug nakita sa Dios nga dako ang pagkadaotan sa tawo dinhi sa yuta, ug nga ang tanang paghanduraw sa mga hunahuna sa iyang kasingkasing daotan lamang sa kanunay. Genesis 6:5.

Ang ikaduhang kaliwatan nag-ila kon kanus-a ang espiritismo misulod sa mga pangulo sa Jerusalem, ug usab sa korporatibong estruktura sa Adventismong Laodiceano. Ang gibuhay sa “mga anciano sa balay sa Israel” “sa kangitngit,” “sulod sa” ilang “mga lawak sa” “mga hulagway,” nagapaila nga “ang tanang paghanduraw sa mga hunahuna sa” ilang mga kasingkasing “daotan lamang sa kanunay.” Tin-aw si Sister White nga ang pagkalaglag sa Jerusalem nagrepresentar sa katapusan sa kalibotan, ug ang pagpamatuod sa lunop sa panahon ni Noe nagrepresentar usab sa katapusan sa kalibotan. Sa ulahing mga adlaw kadtong nagdumili sa pagkabalaan pinaagi sa kamatuoran maabtan sa espiritismo, ingon sa girepresentahan sa ikaduhang dulumtanan sa Ezekiel kapitulo otso.

Ang ikaduhang dulumtanan ni Ezekiel nagrepresentar sa pagrebelde nga miabot niadtong 1888, ug nahimong simbolo sa ikaduhang kaliwatan; apan labaw pa niini, ang 1888, ug ang tanan nga iyang girepresentar o nga girepresentahan pinaagi niini, gisubli niadtong Septiyembre 11, 2001. Si Sister White sa piho nagpaila nga niadtong 1888, ang gamhanang manulonda sa Pinadayag 18 mikunsad, ug busa ang maong kasaysayan nagrepresentar sa panahon nga ang dagkung mga tinukod sa Siyudad sa New York igalabay paubos pinaagi sa usa ka paghikap gikan sa Dios, ug ang Pinadayag 18, bersikulo 1 hangtod 3, pagatumanon.

“Ang dili-andam nga pagbiya sa daan nang gihunahuna nga mga opinyon, ug sa pagdawat niining kamatuoran, maoy nahimutang sa pundasyon sa dakong bahin sa pagsupak nga gipadayag didto sa Minneapolis batok sa mensahe sa Ginoo pinaagi kang mga Igsoon nga Waggoner ug Jones. Pinaagi sa pagpukaw nianang pagsupak, si Satanas nagmalampuson sa pagpugong gikan sa atong katawhan, sa dakong sukod, sa pinasahi nga gahum sa Balaang Espiritu nga giandom sa Dios nga ipaambit ngadto kanila. Gipugngan sila sa kaaway sa pag-angkon niadtong kaepektibo nga mahimo untang ilang maangkon sa pagdala sa kamatuoran ngadto sa kalibotan, maingon sa pagpahayag niini sa mga apostoles human sa adlaw sa Pentecostes. Ang kahayag nga magadan-ag sa tibook nga yuta pinaagi sa iyang himaya gisukol, ug pinaagi sa binuhatan sa atong kaugalingong mga igsoon, sa dakong sukod, napugngan gikan sa kalibotan.” Selected Messages, book 1, 235.

Ang kasaysayan sa 1888 naghatag sa ehemplo sa pagsalikway sa mensahe sa ulahing ulan nga miabot niadtong Septiyembre 11, 2001. Ang 1888 usa ka simbolo sa ikaduhang kaliwatan sa Laodiceanong Adventismo, nga girepresentahan sa ikaduhang dulumtanan ni Ezekiel, ug ang

kasaysayan didto nag-ila sa usa ka pagrebelde nga gitipoan sa kapitoan ka mga anciano sa Ezekiel. Ang ilang pagrebelde nagrepresentar sa espiritismo, ug nagkapareho sa kopa sa panahon sa pagsulay nga napuno sa panahon ni Noe. Ang pagsalikway sa mensahe naghulagway sa pagsalikway sa mga pangulo sa mensahe sa ulahing ulan, nga maoy pag-ila sa pag-abot sa ikatulong Kaalaut sa Islam.

“Ang ulahing ulan igabubo ibabaw sa katawohan sa Dios. Usa ka gamhanang manulonda manaog gikan sa langit, ug ang tibook yuta pagadan-agan sa iyang himaya.” Review and Herald, Abril 21, 1891.

Ang panguloan nga niadtong 1888 misalikway sa mensahe, nagpatin-aw sa pagsalikway sa mensahe sa Islam niadtong Septiyembre 11, 2001, apan katuyoan sa Dios nga mopahinabo og usa ka pagpakita sa gahum nga pagasaksihan sa maong mga panguloan isip kabahin sa iyang paghukom ibabaw kanila. Ang pagpakita sa gahum sa ulahing ulan mahitabo sa katapusan sa yugto sa pagtimri. Nagsugod kini niadtong Septiyembre 11, 2001, apan makaabot kini sa iyang kinatumyan sa katapusan sa tulo ug tunga ka adlaw sa Pinadayag onse, sa dihang moabot ang “dakong linog.”

Ang mensahe sa 1888 mao ang mensahe ngadto sa Laodicea, ang katapusang tawag alang sa usa ka kaniadto pinili nga katawhan nga niadtong panahona gitalikdan na.

“Ang mensahe nga gihatag kanamo pinaagi nila A. T. Jones ug E. J. Waggoner mao ang mensahe sa Dios ngadto sa iglesia sa Laodicea, ug alaut ang bisan kinsa nga nagaangkon nga mitoo sa kamatuoran apan wala magpasanag ngadto sa uban sa mga silak nga gihatag sa Dios.” The 1888 Materials, 1053.

Ang mensahe sa 1888 nagrepresentar sa mensahe nga nagpaila nga sa dihang ang dagkong mga bilding sa Dakbayan sa New York gilumpag niadtong Septiyembre 11, 2001, ang matarung nga pagpamatuod ngadto sa iglesia sa Laodicea igahatag; ug ang matarung nga pagpamatuod mao ang mensahe sa Islam sa ikatulong Kaalaotan nga, sa dihang gihuyopan ibabaw sa usa ka katawhang mitalikod, adunay gahum sa pagdala kanila ngadto sa kinabuhi ingon nga usa ka gamhanang kasundalohan.

“Ang usa ka matarung nga pagpamatuod kinahanglan ipahayag ngadto sa atong mga iglesia ug mga institusyon, aron pukawon ang mga nagakatulog.”

“Sa diha nga ang pulong sa Ginoo toohan ug tumanon, adunay lig-on ug makanunayon nga pag-uswag. Atong makita karon ang atong dakong panginahanglan. Ang Ginoo dili makagamit kanato hangtod nga Iyang huypan ug kinabuhi ang mga uga nga bukog. Nadungog ko ang mga pulong nga giingon: ‘Kon walay halalum nga paglihok sa Espiritu sa Dios ibabaw sa kasingkasing, kon walay Iyang paghatag-kinabuhi nga impluwensya, ang kamatuoran mahimong usa ka patay nga sulat.’” Review and Herald, Nobyembre 18, 1902.

Ang 1888 nagtimaan sa sinugdanan sa ikaduhang kaliwatan sa Adventismo, apan naghatag usab kini og usa ka linya sa tagna nga nahiuyon sa kaulahiang mga adlaw. Niadtong Septiyembre 11, 2001, gimandoan sa Dios ang katawhan nga mipili sa pagdawat nga ang pag-atake sa Islam batok

sa mananap sa yuta maoy katumanan sa tagna pabalik ngadto sa karaang mga dalan. Kinahanglan nga mobalik ang katawhan sa Dios ngadto sa mga hiyas ni William Miller ug mapahimangnoan mahitungod sa pundasyonal nga mga kamatuoran nga naglakip sa katumanan sa nahaunang ug ikaduhang mga Kaalaotan, nga sa baylo naglig-on sa pag-abot sa ikatulong Kaalaotan niadtong panahona. Sa dihang ang maong katawhan mibalik na niadtong karaang mga dalan, gidala sila aron makita ang pagkabalaan sa duha ka papan ni Habakkuk.

Ang pagrebelde niadtong 1863 batok sa duha ka lamesa ni Habakkuk, nga mao ang mga mutya ni Miller ug usab ang mga patukoranan sa Adventismo, nagsimbolo sa usa ka pagrebelde nga gisubli niadtong Septiyembre 11, 2001; kay sa makausa pa ang pagpangulohan sa Laodicean nga Adventismo gihatagan ug kahigayonan sa pagbarug alang sa mga mutya ni Miller, o sa pagsalikway kanila. Ang tanang upat ka mga kaliwatan sa Adventismo nga girepresentar diha sa Ezekiel otso, nagrepresentar usab sa pagrebelde sa Laodicean nga Adventismo niadtong Septiyembre 11, 2001.

Padayon natong ilhon ang ikaduhang kaliwatan sa Laodiceanong Adventismo sa sunod nga artikulo.

“Gibuhat sa Dios ang tawo nga may mga pagbati nga makahimo sa pagdawat sa mga realidad nga walay katapusan. Kini nga mga pagbati pagabantayan unta nga maputli ug balaan, gawas sa tanang kalibotanon. Apan ang mga tawo nawad-an na sa pag-ihap sa walay katapusan. Ang Dios, ang Alpha ug Omega, ang sinugdan ug ang katapusan, ang Usa nga nagagunit sa Iyang pag-amping sa padulngan sa matag kalag, nahikalimtan. Sa pagtuo nga sila gamhanan sa kahibalo, gipakubos sa mga tawo ang ilang kaugalingon ngadto sa labing ubos nga kahimtang sa panan-aw sa Dios.”

“Ang hunahuna sa tawo nahimong yutan-on. Imbis nga mopadayag sa timaan sa pagka-Diosnon, kini nagapadayag sa timaan sa pagkatawo. Sa mga lawak niini makita ang mga hulagway sa yuta. Ang makapaubos nga mga binuhatan nga nagpatigbabaw sa mga adlaw ni Noe, nga nagbutang sa mga lumolupyo niadtong panahona sa unahan sa paglaum sa kaluwasan, makita karon.” Signs of the Times, December 18, 1901.